

De zegeningen van Jakob

door: Alf. Guignard

Genesis 49

Inleiding

Het einde van Jakob doet denken aan een heldere avond na een onweersdag. Overdag hebben de wolken en de opstijgende dampen de zon verborgen, maar nu gaat deze onder in het westen met een schitterende koperen gloed: de voorbode van een prachtige morgenstond. Zo is het met de aartsvader Jakob.

Alle dingen die de glans van zijn leven hebben dof gemaakt, al zijn listen, kunstgrepen, omwegen, bedriegerijen, zijn egoïstische bangheid, de vrucht van zijn ongelof, als deze sombere natuurlijke en aardse wolken zijn verdwenen. Jakob verschijnt in dit hoofdstuk in de reinheid en verhevenheid van het geloof. Hij deelt hier zegeningen en waardigheden uit, naar de heilige kennis die alleen verkregen wordt in de gemeenschap met God. Hoewel zijn ogen dof zijn, is zijn geloofsblik doordringend.

We kunnen daaraan toevoegen, dat het geloof hem veroorloofde de verre toekomst te zien, de hele geschiedenis van zijn nakomelingschap tot in de laatste dagen. In Genesis 49 roept hij zijn zonen en zegt: *“Komt bijeen, opdat ik u bekend make, wat u in toekomstige dagen wedervaren zal. Verzamelt u en luistert, gij zonen van Jakob, luistert naar Israël, uw vader”*. Het is niet meer Jakob die hier spreekt, maar Israël: de vorst Gods, die zich ten volle bewust is van de heerlijke positie waarin de genade van God hem heeft geplaatst. Door het geloof vertelt hij wat in de laatste dagen gebeuren zal. Inderdaad is deze zegening een profetie, die de hele geschiedenis van het volk Israël omvat. De morele kenmerken van zijn zonen, zoals ze hier worden beschreven, zijn die welke het volk Israël heeft geopenbaard en zal openbaren in de verschillende fasen van haar geschiedenis.

Wij kunnen er veel vernederende dingen in opmerken, maar ook schitteren hier de wonderen van Gods genade. Laat de overdenking van dit hoofdstuk en het zien van de heerlijkheid van de hemelse ‘Jozef’ ons ertoe brengen ons eigen hart en de uitgestrektheid van Gods genade (die ons gegeven is vóór de tijden van de eeuwen) beter te leren kennen. Jakob zegent in dit hoofdstuk ieder van zijn zonen.

Ruben

Rubens geschiedenis is triest. Hij verliest zijn waardigheid en hij is een voorbeeld van het kwaad waartoe een mens in staat is. Hij is in een afschuwelijke zonde gevallen, zoals zelfs onder de heidenen niet voorkwam. Hij is hierin een voorbeeld van wat Israël naar het vlees is geweest: het heeft zich van God verwijderd en heeft de afgoden overspelig gediend. Het heeft God onteerd op zo’n wijze door haar daden, dat Zijn naam werd gelasterd onder de volken rondom hen.

Ruben heeft zijn kracht en energie gebruikt om kwaad te doen. Daardoor heeft hij zijn eerstgeboorterecht verloren en dit recht is gegeven aan de stam van Jozef (1 Kron. 5:1). Israël als volk, en zelfs de hele mensheid, heeft elk recht op welke zegen dan ook verloren. Christus, de goddelijke ‘Jozef’, is inderdaad de Eerstgeborene en daarom de Erfgenaam van alle dingen en met Hem vinden de Zijnen hun geluk.

Simeon en Levi

Simeon en Levi zijn broeders in dezelfde boosheid en toorn. Zij hebben de mannen gedood of letterlijk ‘de man’, en in moedwil de ossen weggerukt (SV). De vloek is over hen gekomen door hun toorn, want die was heftig en door hun woede, want die was wreed. Vinden we hierin geen profetie betreffende Christus, de enige Man die God op aarde heeft verheerlijkt en in Wie God voldoening heeft kunnen vinden? De wandel van de Heer Jezus was recht op het doel af en geduldig, als van een os, en deze gehoorzame wandel is onderbroken door de woede van de mensen. Hij was de Gehoorzame op de weg die Hij volgde van de kribbe van Bethlehem tot op het kruis van Golgotha. Deze Man van Gods raadsbesluiten is ter dood gebracht door de hand van goddeloze mensen. De volkswoede uitte zich niet jegens de twee rovers, maar wel jegens Hem die niets onbehoorlijks had gedaan.

Simeon en Levi, zij hebben mannen gedood en runderen de pezen doorgesneden. In de profetie in Genesis 49 zien we de twee vormen van het kwaad in de wereld: bij Ruben *verderf* en bij Simeon en Levi

geweld. Zo is de mens en tot deze dingen is hij in staat. Sinds de dood van Christus is Israël verstrooid onder de volken geweest, en dat is nu nog zo.¹ Wij vinden dus in deze drie personen wat Israël heeft gekenmerkt tot op heden. Het is profetische geschiedenis.

Juda

In Juda is het niet moeilijk de Messias van Israël te herkennen. Het is duidelijk dat onze Heer Jezus uit Juda is voortgekomen. De volken zullen Hem gehoorzamen en de scepter zal van Hem niet wijken. Hij alleen zal heersen over het heelal. Heel veel heerlijke dingen worden van Hem gezegd in de verzen 8 – 12. Hij schittert in het verborgen van het hart van degenen die Hem kennen, de Persoon in Wie de mens niets begeerlijks kon ontdekken. Ja, de Schriften getuigen van Hem. Zijn broeders zullen Hem loven. Daar waar Hij heeft geleden, zal Hij spoedig als Koning worden uitgeroepen en elke mond zal Hem loven en elke knie zich voor Hem neerbuigen.

In afwachting daarvan laten hier en daar enkele stemmen zich al horen om te getuigen van Hem en te spreken over de grootheid van Zijn werk. Wat een geluk zal het hart vervullen van hen die Hem liefhebben, bij Zijn openbaring als de Koning der koningen en de Heer der heren. Het behaagde de Heilige Geest al in Genesis over Hem te spreken. Alle schepselen beven voor de jonge leeuw in zijn kracht. Op dezelfde manier zullen alle volken beven voor Hem, als Hij op de troon van Zijn heerlijkheid zal zitten. Wie zal de rust en vrede van Zijn regering kunnen verstoren? Hij zal spoedig komen als Degene die de scepter draagt; als de Vredestichter zal Hij Zijn intocht te Jeruzalem houden op een koninklijk rijdier. Deze intocht zal nog heerlijker zijn dan toen de discipelen met palmtakken in de hand riepen: *“Hosanna, gezegend Hij, die komt in de naam des Heren! en: De koning van Israël!”* (Joh. 12:13). Dan zal de edele wijnstok in overvloed vreugde verschaffen. Hij zal bekleed zijn met heerlijkheid, als Hij de grootheid van Zijn kracht zal tonen. In Zijn toorn zal Hij de vijanden vertreden en in Zijn woede hen verpletteren. Het zullen gelukkige tijden zijn, wanneer alle ongerechtigheid van de aarde zal worden weggedaan. Vreugde zal het hart van de Heer en van Zijn volk vervullen. Heer, wanneer zal dit zijn?

Wij weten wat er met Hem gebeurd is bij Zijn eerste komst. De volken hebben Hem niet de gehoorzaamheid bewezen, die zij Hem verschuldigd waren. En de stammen van Israël zijn niet bijeengebracht, integendeel, ze zijn nog steeds verstrooid onder de volken. Hun toestand in die tijd wordt ons beschreven door dat wat over Zebulon en Issakar wordt gezegd.

¹ De auteur schreef dit in 1933. Maar hoewel Israël nu een staat is, zijn er nog velen van het volk verstrooid onder de volken.

Zebulon en Issakar

De stammen van Israël zijn schijnbaar ondergegaan in de ‘volkeren-zee’, verspreid en vermengd onder de volken. Zij zoeken daar het voordeel en de rust, ver van de plaats waar de zegen is beloofd. Zij onderwerpen zich aan alles, als het maar geld oplevert. Het lijkt erop dat het verblijf in de plaatsen waar zij zich bevinden, hun even aangenaam is als in het Beloofde Land, mits zij er maar kunnen handeldrijven. Wij weten echter dat het volk Israël spoedig het land zal binnengaan.

Dan

Het zal vervolgens in zekere zin erkend worden als het volk van God. Maar het zal een duivels karakter krijgen door de komst van de antichrist. Zijn de beelden die ons hiervan worden gegeven niet verschrikkelijk? De slang, de adder die bijt! Alles zal in die dag van de Grote Verdrukking omvergeworpen worden. Het zal een tijd zijn, zoals er nog nooit geweest is en zoals er nooit meer komen zal. Wij begrijpen nu gemakkelijker dat het trouwe overblijfsel in die dagen zal uitroepen: *“Op uw heil wacht ik, o HERE”*. Wij herkennen hierin het *“hoelang nog”*, dat zo vaak voorkomt in de psalmen. Wanneer zal dan de bevrijding komen, aangebracht door de goddelijke ‘Jozef’?

Gad

Deze trouwe rest vormt inderdaad het ware Israël. Ze worden gehaat, vervolgd, gedood, maar zullen spoedig bevrijd worden door de Messias. Uiteindelijk zullen zij zich honderd tachtig graden omkeren en hun vijanden verslaan, zoals de psalmdichter zegt: *“Laten de vromen juichen met eerbetoon, jubelen op hun legersteden. De lofverheffingen Gods zijn in hun keel, een tweesnijdend zwaard is in hun hand, om wraak te oefenen aan de volken, bestraffingen aan de natiën; om hun koningen met ketenen te binden en hun edelen met ijzeren boeien; om het beschreven vonnis aan hen te voltrekken. Dat is de luister van al zijn gunstgenoten. Halleluja”* (Ps. 149:5-9).

Aser

Aser zal de vermaking van de Messias zijn. Hij zal grote vreugde vinden in het trouwe deel van de natie. Gescheiden van de ongerechtigheid van de volken zullen zij Hem verheerlijken door hun godsvrucht en trouw te midden van de grootste tegenspoed. Wat moet het een voldoening zijn voor Zijn hart om dit getrouwe overblijfsel te zien.

Naftali

Net als Aser zal Naftali Hem verheerlijken in zijn wandel en in zijn woorden. Naftali *“is een losgelaten hinde”*, en dus vrijgemaakt van de banden van ongerechtigheid, verdorvenheid en bedrog, die er zullen zijn te midden van het volk en zelfs in de heilige stad. Hun rustige, zekere, gehoorzame en afhankelijke wandel zal tot verheerlijking van de Koning zijn. Hun woorden zullen schoon zijn, wanneer zij weeklagen over hun zonden, over die van het volk en over de dood van de Messias, die door het volk was doorstoken. Goddelijke Heiland, wie zal de vreugde van Uw hart begrijpen, als Uw volk uit vrije wil zich tot U zal keren, rouw zal bedrijven en zal weeklagen over U, zoals men weeklaagt over een enige zoon? Het zijn schone woorden, die uit hun mond zullen komen.

Jozef

Jozef heeft de kenmerken van de Messias. Hij draagt Zijn karakter, want hij is afgezonderd van Zijn broeders. Hij is uit Israël geboren naar het vlees. Hij is de enige tak van die boom, die vrucht gedragen heeft – en wat een overvloed aan vrucht. Alle vrucht, die God bij ons heeft kunnen oogsten, komt overigens van Hem Zelf: *“Aan Mij is uw vrucht te danken”* (Hos. 14:9). De zegen die uit Hem voortkomt, strekt zich uit tot buiten de grenzen van Israël, want *“zijn takken stijgen boven de muur uit”* die deze natie omringde. De zegen reikt tot de einden van de aarde. Dit is een oorzaak van grote vreugde voor ons die tot de volken behoorden, die voorheen zonder Christus waren, vreemd aan het burgerschap van Israël en vreemdelingen van de verbonden der belofte, terwijl wij geen hoop hadden en zonder God in de wereld waren” (Ef. 2:12).

Maar laten wij liever spreken over de vreugde van het hart van *God*, door de vruchten te bekijken van deze wonderlijke Spruit, die tot Zijn eer zijn voortgebracht. Wat een oogst voor Hem, zowel onder de Joden alsook onder de heidenen. Toen de Heer hier op aarde was, is Hij verworpen. De boogschutters hebben Hem bitter getergd en gehaat. De machten van de wereld, aangevoerd door de satan, hebben zich in hun diepe haat verenigd en Hem doorboord. Ondanks dat is Zijn boog ‘stevig’ gebleven: niets heeft Hem in Zijn liefdewerk kunnen tegenhouden. In volkomen afhankelijkheid en gehoorzaamheid heeft Hij het werk volbracht dat de Vader Hem te doen had gegeven. De machtige Herder is Zijn verloren schaap komen opzoeken. Hij heeft Zijn leven daarvoor gegeven. Hij draagt het vrolijk op Zijn schouders. Het is een heel bekende geschiedenis, maar men wordt niet moe om die te horen. De Heilige Geest heeft ons lang voor Christus’ komst op aarde enkele woorden willen zeggen over deze trouwe Herder. Het hart van God kon niet zwijgen over Hem, die de vreugde zou zijn van zoveel verdwaalde schapen.

De bouwlieden hebben in Hem niets begeerlijks gezien. Zij hebben Hem als waardeloos beschouwd en hebben Hem achteloos buiten de werkplaats geworpen. Maar voor God is Hij uitverkoren en kostbaar, en ook voor hen die gesmaakt hebben hoe goed de HERE is, heeft Hij waarde. En wat een waarde. Hij is de Hoeksteen...

Wij moeten doorgaan, want ons onderwerp is uitgebreid. Eens te meer zien wij dat de woorden van God elkaar niet tegenspreken. Elk woord van de profetie richt de aandacht op de wonderbare Persoon van de Heer Jezus. Zijn naam is Wonderbaar. Beste lezer, laten wij ons oog op Hem richten. Laten wij Hem nauwkeurig beschouwen. Zijn hele Persoon is begeerlijk. Hij is de Gezegende. Als Hij door het geloof in onze harten woont, staan wij in het middelpunt van wat oneindig is. In Openbaring 4 en 5 staat Johannes in de hemel. Alles wat Hij daar ziet weerkaatst de heerlijkheid van Christus, en alles wat hij daar hoort spreekt van de heerlijkheid van Christus, zowel in de hemel, op de aarde, onder de aarde als in de zee. Alle schepselen die er zijn, zeggen: *“Hem die op de troon zit, en het Lam, zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de macht tot in alle eeuwigheid”* (Openb. 5:13). De aarde en de hemel, Hij vervult alles. Het leven, het brood des levens, alles komt van Hem. De eeuwigheid door zullen alle zegeningen op Zijn hoofd zijn, en alle zegeningen zullen stromen van Zijn aanbiddelijke Persoon: *“Het is als dauw van de Hermon, die nederdaalt op de bergen van Sion. Want daar gebiedt de HERE de zegen, leven tot in eeuwigheid”* (Ps. 133:3). Als de tijd er niet meer zal zijn, zal psalm 133 verwerkelijkt worden in al zijn volheid en alle dienstknechten van de Heer zullen Hem tot in eeuwigheid aanbidden.

Evenwel, toen Hij in de wereld kwam, heeft de wereld Hem niet gekend en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Afgezonderd van Zijn broeders is Hij gehaat, mishandeld, en verworpen: *“Wij willen niet dat deze over ons heerst”*. Wat een groot berouw zal er in de harten zijn, als de Joden Hem zullen zien, die ze doorstoken hebben. Dan zullen alle stammen over Hem weeklagen.

Benjamin

Jozefs broer is nauw met hem verbonden. Wij zien in Hem de Messias, die komt in macht om het oordeel te voltrekken aan Zijn vijanden. Niemand zal Hem kunnen weerstaan, als Hij in Zijn kracht zal komen. Hij is als een verscheurende wolf. Jesaja zegt: *“Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft”* (Jes. 53:12).

Slot

Deze verzen geven ons, zoals we aan het begin al opmerkten, een *profetie*. Ze laten ons de grote lijnen zien van de hele geschiedenis van Israël, en dat met het oog op de door het volk verworpen Messias. Laten wij ons beijveren om de Heer Jezus beter te leren kennen.

Zijn heerlijkheid, Zijn Persoon, zou boven alles kostbaar moeten zijn voor onze harten. In Hem zijn wij gezegend met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten. Hij zal regeren, en wij zullen met Hem regeren. Als Jakob al aanbad, leunend op het uiteinde van zijn staf, dan hebben wij nog méér redenen om te aanbidden.

Oorsprong: *Le Messenger Evangélique* 1933-177

Titel: *Les bénédictions de Jacob*

© Oude Sporen 2007